

[Udenrigsministeren.]

Hvad angår den foreslåede vedtægt, skal jeg ikke tage tingets tid med en gennemgang af den — den er sikkert velkendt for det høje tings medlemmer.

Jeg skal kun sige om rådets opgave, at det i første række må blive at følge og samordne udviklingen af det nordiske samarbejde, der på særlige områder finder sted mellem landenes regeringer eller særlige dertil oprettede organer. Rådet vil naturligvis kunne tage initiativ til sådant arbejde. Men det er ikke tanken, at rådet skal overtage det nordiske samarbejde på særlige områder, eller at dets oprettelse skulle betyde gennemførelsen af store ændringer i de af traditionen skabte former for dette samarbejde. Men jeg tror afgjort, at det vil være meget nyttigt, at man, når forslagene i de særlige organer er blevet behandlet, er kommet så langt frem, at arbejdet er ved at være afsluttet, da kan få dem drøftet i Det nordiske Råd, dels for at dette råd kan få lejlighed til at udtale sig om dem, dels for at man derigennem kan undersøge, hvilken bærekraft forslagene har i de forskellige landes rigsdage.

Det er i det hele taget tanken med Det nordiske Råd at skabe et forum, for hvilket de mangeartede fællesnordiske problemer kan drøftes mellem de ansvarlige politikere. Det er min overbevisning, at sådanne drøftelser vil give anledning til mange former for fællesnordisk initiativ, og at rådets arbejde vil virke fremmende for en fællesnordisk indstilling, ikke blot blandt de deltagende politikere, men også i videre kredse i vore folk.

Rådet skal ifølge vedtægtens punkt 2 bestå af 16 delegerede for hver af Danmarks og Sveriges rigsdage samt Norges storting og 5 delegerede for Islands alting, repræsenterende forskellige politiske anskuelse og valgt — tilligemed det fornødne antal stedfortrædere — af og blandt de pågældende parlamenters medlemmer. Endvidere skal de deltagende landes regeringer repræsenteres i rådet af de regeringsmedlemmer, som i hvert enkelt tilfælde udpeges dertil af de respektive regeringer.

Spørgsmålet om, hvorledes vi her i Danmark skal vælge vore repræsentanter, har været drøftet i det udvalg, der blev nedsat i folketinget, og her nædes der mellem partiernes repræsentanter enighed om, at de 16 repræsentanter skal vælges efter reglerne i grundlovens § 45 og med en suppleant for hver repræsentant. Man enedes endvidere om at lade valget foretage for eet

år ad gangen under hensyn til vore særlige forfatningsmæssige forhold. I den indstilling, der forelå fra det interparlamentariske forbund, havde man tænkt sig en 4-årig periode, men det skyldes, at der i Norge og Sverige er større fasthed over rigsdagsarbejdet, medens vi her har ret hyppige rigsdagsopløsninger. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at repræsentanterne her vælges for eet år ad gangen, idet man dog må gå ud fra, at partierne vil sørge for, at kontinuiteten i rådets arbejde ikke bliver skadet derved.

Der står i lovforslaget, at rigsdagen skal beslutte, under hvilken form repræsentanterne skal vælges. I folketinget var man af den opfattelse, at lovforslagets bestemmelse om valgmoden var opfyldt, når man i betænkningen skrev den af mig nævnte bemærkning om at lade valget foretage for eet år ad gangen, og ved, at man gav udtryk derfor under lovforslagets behandling i tinget, og det er mit håb, at man også her det høje landsting vil slutte sig til denne anskuelse, således at man ved at stemme for lovforslaget om Det nordiske Råd samtidig giver sin tilslutning til denne form for valg af medlemmer, så at man ikke behøver at have en særlig rigsdagsbeslutning derom.

Lovforslagets § 3 indeholder en bestemmelse om, at loven skal træde i kraft, så snart vedtægten har fået gyldighed i Norge og Sverige. Når denne betingelse er opfyldt, vil det naturligvis være nødvendigt her i landet at udsende en bekendtgørelse, der fastslår, at loven er trådt i kraft.

Vi har for nogle dage siden modtaget meddelelse om, at Sverige har givet sin tilslutning til oprettelsen af Det nordiske Råd. Dette er sket ved en beslutning, som er truffet i begge den svenske rigsdags kamre den 17. maj. Vi har endvidere grund til at tro, at rådet også vil opnå det norske stortings godkendelse i indeværende samling, og jeg håber, det vil være muligt for det høje ting nu inden ferien at gøre dette lovforslag færdigt, så at vi fra dansk side hermed har tiltrådt tanken om oprettelsen af Det nordiske Råd. Det islandske alting vil samles til oktober, og også her håber vi på gennemførelse, så at det første møde i dette råd skulle kunne afholdes engang i begyndelsen af 1953.

Vi er fra regeringens side klar over, at vedtægten for Det nordiske Råd måske på enkelte områder kunne formuleres noget bedre, end tilfældet er. Vi har imidlertid under forhandlingerne med de andre nordiske lande fremhævet, at hensynet til eventuelle skønhedsfejl måtte vige for hensynet til